

DHOMA E POSAÇME E GJYKATËS SUPREME TË KOSOVËS PËR ÇËSHTJE QË LIDHEN ME AGJENCINË KOSOVARE TË MIRËBESIMIT	SPECIAL CHAMBER OF THE SUPREME COURT OF KOSOVO ON KOSOVO TRUST AGENCY RELATED MATTERS	POSEBNA KOMORA VRHOVNOG SUDA KOSOVA ZA PITANJA KOJA SE ODMOSE NA KOSOVSKU POVERENIÇKU AGENCIJU
---	--	---

13. septembar 2010. godine

SCEL – 09-0005

žalioci

1. [REDACTED], selo Rimanište, Priština
2. [REDACTED], selo Gornje Obrinje, Glogovac
3. [REDACTED] selo Rimanište, Priština
4. [REDACTED], selo Majance, Podujevo
5. [REDACTED], Priština
6. [REDACTED], selo Cerovik, Klina
7. [REDACTED], Priština
8. [REDACTED], Kosovo Polje
9. [REDACTED], selo Torina, Lipljan
10. [REDACTED] Priština
11. [REDACTED], Priština
12. [REDACTED], Gornje Gadimlje, Lipljan
13. [REDACTED], selo Iglarevo, Klina
14. [REDACTED], Priština
15. [REDACTED], selo Bandulić, Lipljan
16. [REDACTED], selo Perane, Podujevo
17. [REDACTED], selo Bariljevo, Priština
18. [REDACTED], selo Metohija, Podujevo
19. [REDACTED], selo Glavnik, Podujevo
20. [REDACTED], selo Mazgit, Obilić
21. [REDACTED] selo Dubnica, Vuçitrn
22. [REDACTED], Priština
23. [REDACTED], Priština
24. [REDACTED] Priština
25. [REDACTED] Pečka Banja, Peć
26. [REDACTED], Lipljan
27. [REDACTED] Srbica
28. [REDACTED], selo Sićevo, Priština
29. [REDACTED], selo Baic, Glogovac
30. [REDACTED], Priština

protiv

tužene

Kosovske agencije za privatizaciju
Ulica Ilir Konushevci 8, Priština

Za: žalioce i tuženu

Posebna komora Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku povereničku agenciju (Posebna komora), Sudsko veće u sastavu Piero Leanza, predsedavajući sudija,

Laura Plesa i Ilmi Bajrami, sudije, nakon većanja održanog 13. septembra 2010. godine, izdaje sledeću

PRESUDU

1. **Žalbe** [REDACTED] [REDACTED] usvajaju se kao osnovane. Tuženoj se nalaže da ih uvrsti u konačan spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo prihoda od privatizacije DP [REDACTED], pošto je tužena usvojila njihove žalbe, moraju da budu uvršteni u konačan spisak.
2. **Žalbe koje su podneli** [REDACTED] [REDACTED] odbijaju se kao neosnovane.
3. **Žalba** [REDACTED] odbija se kao nedopuštena.

Istorijat postupka:

Dana 21. maja 2009. godine [REDACTED] (žalilac br.1) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv Kosovske agencije za privatizaciju (u daljem tekstu „KAP“), zahtevajući da bude uvršten u spisak pošto je bio radnik DP „[REDACTED]“ (u daljem tekstu „DP“) duže od 7 godina, od 3. avgusta 1976. godine do 28. marta 1983. godine. Žalilac je istakao da su za vreme privremenih mera koje je nametnuo srpski režim njegova prava na penziju bila ograničena. Nakon 1999. godine svakog dana se javljao u DP, tražeći da bude uključen u spisak zaposlenih. Žalilac je priložio overenu kopiju svoje radne knjižice.

U svojim pisanim zapažanjima koje je podnela 27. maja 2009. godine, KAP je navela da žalba treba da bude odbijena kao neosnovana zato što u vreme privatizacije, 11. aprila 2006. godine, žalilac nije bio registrovan kao zaposleno lice pri DP i ne postoji dokaz da je radio u DP nakon 1999. godine.

Pisana zapažanja dostavljena su žalioocu 2. jula 2009. godine kako bi na njih odgovorio u roku od 10 (deset) dana. Rok za podnošenje odgovora protekao je 13. jula 2009. godine. Do dana većanja o ovom rešenju, nije podnesen nikakav odgovor.

Dana 25. maja 2009. godine [REDACTED] (žalilac br. 2) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP, u kojoj je istakao da ispunjava sve zakonske uslove utvrđene članom 10 Uredbe UNMIK-a 2003/13 i zahtevao da bude uključen u spisak. Žalilac je naveo da je u preduzeću radio od 1974. godine do uvođenja privremenih mera 1990. godine, kao i od 2000. godine do privatizacije preduzeća. Žalilac je priložio overenu kopiju svoje radne knjižice i rešenje o godišnjem odmoru.

KAP je u pisanim zapažanjima koje je podnela 29. maja 2009. godine navela da žalba treba da bude odbijena kao neosnovana zato što je žalilac dostigao starosno doba za odlazak u penziju pre dana privatizacije, 11. aprila 2006. godine, i prema tome ne ispunjava uslove iz člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13.

Dana 24. juna 2009. godine pisana zapažanja dostavljena su žalioocu kako bi na njih odgovorio u roku od 10 (deset) dana. Međutim, ne postoji raspoloživa evidencija o datumu prijema zapažanja. Do dana većanja o ovom rešenju nije podnesen nikakav odgovor.

Dana 26. maja 2009. godine ██████████ (žalilac br. 3) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP u kojoj je zahtevao da bude uključen u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od 20 % prihoda od privatizacije. Žalilac je istakao da je radio u preduzeću od 10. aprila 1974. godine do 21. oktobra 1993. godine, kada je nasilno otpušten s posla zbog uvođenja privremenih mera u DP. Redovno se javljao na posao nakon 1999. godine, ali mu nije ponuđen posao pošto preduzeće nije poslovalo punim kapacitetom. Žalilac je priložio overenu kopiju svoje radne knjižice i pisanu izjavu o svom radnom odnosu s DP, koju su potpisala dva svedoka.

U svojim zapažanjima koja je podnela 2. juna 2009. godine KAP je navela da žalba treba da bude odbijena kao neosnovana zato što u vreme privatizacije, 11. aprila 2006. godine, žalilac nije bio registrovan kao zaposleno lice pri DP. Prema radnoj knjižici koju je predočio žalilac, njegov radni odnos je prekinut 21. oktobra 1993. godine.

Žalioocu su pisana zapažanja dostavljena 2. jula 2009. godine kako bi na njih odgovorio u roku od 10 (deset) dana. U svom odgovoru od 3. jula 2009. godine, žalilac je istakao da su pisana zapažanja neosnovana i da ne treba da budu usvojena zato što se on javljao na posao svakog meseca nakon 1999. godine, ali mu nije ponuđeno da se vrati na svoje radno mesto vozača.

Dana 26. maja 2009. godine ██████████ (žalilac br. 4) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP u kojoj je zahtevao da bude uključen u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od 20 % privatizacionih prihoda. Žalilac je istakao da je u preduzeću radio od 15. aprila 1978. godine do 19. oktobra 1993. godine, kad je otpušten s posla zbog uvođenja privremenih mera u DP. Žalilac je ponovo počeo da radi 2000. godine do dana privatizacije, kad je njegov radni odnos prekinut. Žalilac je priložio potvrdu o svom radnom odnosu i obaveštenje od KPA.

KAP je u svojim pisanim zapažanjima podnesenim 2. juna 2009. godine navela da žalba treba da bude odbijena kao neosnovana. Žalilac nije predočio dovoljno dokaza kako bi dokazao da ispunjava zakonske uslove za uključivanje u konačan spisak.

Pisana zapažanja su dostavljena žalioocu 3. jula 2009. godine kako bi na njih odgovorio u roku od 10 (deset) dana. Rok za podnošenje odgovora protekao je 14. jula 2009. godine. Do dana većanja o ovom rešenju nije podnesen nikakav odgovor.

Dana 28. maja 2009. godine ██████████ (žalilac br. 5) izjavio je Posebnoj komori žalbu protiv KAP, u kojoj je istakao da ispunjava zakonske uslove i zahtevao da bude uključen u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od 20 % privatizacionih prihoda. Žalilac je izjavio da je radio u preduzeću od 1974. godine do 1990. godine, kad je otpušten s posla uvođenjem privremenih mera u DP. Nakon 1999. godine javio se na posao, ali mu radno mesto nije ponuđeno zbog toga što preduzeće nije poslovalo punim kapacitetom. Žalilac je priložio potvrdu o radnom odnosu, izjavu bivšeg direktora DP da se javio na posao nakon 1999. godine i izjavu bivšeg radnika zaposlenog u KPA da je žalilac tražio posao, ali da je bio upućen na neplaćeni odmor.

U svojim pisanim zapažanjima koja je podnela 9. juna 2009. godine, KAP je navela da žalba treba da bude odbijena kao neosnovana. Žalilac nije predočio dovoljno dokaza kako bi potkrepio svoje navode da ispunjava zakonske uslove za uključivanje u konačni spisak.

Žaliocu su pisana zapažanja dostavljena 29. juna 2009. godine kako bi na njih odgovorio u roku od 10 (deset) dana. U svom odgovoru od 6. jula 2009. godine, žalilac je istakao da se redovno javljao na posao nakon 1999. godine, ali da, mada je stavljen na listu čekanja, njemu nije ponuđen posao. Prema tome, zahteva da bude uključen u spisak kao i drugi bivši radnici.

Dana 2. juna 2009. godine [REDACTED] (žalilac br. 6) izjavio je Posebnoj komori žalbu protiv KAP u kojoj je istakao da je bio izložen diskriminaciji i zahtevao da bude uključen u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od 20 % privatizacionih prihoda. Žalilac je naveo da je u preduzeću radio 3 godine, od 1. januara 2000. godine do 23. marta 2004. godine. Pored toga, tvrdio je da se nakon 1999. godine javljao na posao svakog dana, tražeći svoje pravo na 20%. Žalilac je priložio rešenje o finansijskoj pomoći.

U svojim pisanim zapažanjima koja je podnela 9. juna 2009. godine, KAP je navela da žalba treba da bude odbijena kao neosnovana. Žalilac nije predočio dovoljno dokaza kako bi potkrepio svoje izjave da ispunjava zakonske uslove da bude uključen u spisak. Dalje, žalilac je dostigao starosno doba za odlazak u penziju pre dana privatizacije, 11. aprila 2006. godine.

Žaliocu su pisana zapažanja dostavljena 1. jula 2009. godine kako bi na njih odgovorio u roku od 10 (deset) dana. Rok za podnošenje odgovora protekao je 13. jula 2009. godine. Do dana većanja o ovom rešenju nije podnesen nikakav odgovor.

Dana 3. juna 2009. godine [REDACTED] (žalilac br. 7) izjavio je Posebnoj komori žalbu u kojoj je zahtevao da bude uključen u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od 20 % privatizacionih prihoda. Žalilac je istakao da je u DP radio 11 godina, do 1999. godine, kad je nasilno otpušten s posla za vreme srpskih privremenih mera. Žalilac se javljao na posao nakon 1999. godine, ali za njega nije bilo posla. Žalilac je istakao da je prvo bio izložen diskriminaciji kad je otpušten s posla uvođenjem srpskih privremenih mera, a zatim i od strane rukovodstva DP, koje nije stvorilo uslove za njegovo povratak na posao. Žalilac je priložio overenu kopiju svoje radne knjižice i obaveštenje KPA.

U svojim pisanim zapažanjima koja je podnela 9. juna 2009. godine, KAP je navela da žalba treba da bude odbijena kao neosnovana. Žalilac nije predočio dovoljno dokaza kako bi potkrepio svoje navode da je bio diskriminisan i da se vratio na posao nakon 1999. godine.

Žaliocu su pisana zapažanja dostavljena 29. juna 2009. godine kako bi na njih odgovorio u roku od 10 (deset) dana. Rok za podnošenje odgovora protekao je 9. jula 2009. godine. Nikakav odgovor nije podnesen do dana većanja o ovom rešenju.

Dana 3. juna 2009. godine [REDACTED] (žalilac br. 8) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP, u kojoj je tražio da bude uključen u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od 20% privatizacionih prihoda. Žalilac je istakao da ispunjava zakonske uslove da bude na spisku pošto je u DP radio 11 godina, od 4. avgusta 1986. godine do 11. jula 1998. godine. Žalilac je priložio overenu kopiju svoje radne knjižice i dva rešenja o imenovanju.

KAP je u svojim pisanim zapažanjima koja je podnela 9. juna 2009. godine navela da žalba treba da bude odbijena kao neosnovana pošto u vreme privatizacije, 11. aprila 2006. godine,

žalilac nije bio registrovan kao zaposleno lice pri DP. Prema radnoj knjižici koju je predočio žalilac, njegov radni odnos je prestao 11. jula 1998. godine.

Dana 24. juna 2009. godine pisana zapažanja su dostavljena žalioocu kako bi na njih odgovorio u roku od 10 (deset) dana. Međutim, ne postoji bilo kakva raspoloživa evidencija o datumu prijema zapažanja. Nikakav odgovor nije podnesen do datuma većanja o ovom rešenju.

Dana 3. juna 2009. godine ██████████ (žalilac br.9) izjavio je Posebnoj komori žalbu protiv KAP, u kojoj je zahtevao da bude uključen u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od 20% prihoda od privatizacije. Žalilac je istakao da je u DP radio približno 17 godina, od 13. jula 1982. godine do 5. februara 1985. godine i od 10. februara 1986. godine do 15. oktobra 1993. godine, kad je otpušten s posla zajedno s mnogim drugim radnicima albanske nacionalnosti. Žalilac je istakao da se vratio na posao 1. jula 1999. godine i da je bio na spisku zaposlenih do 11. aprila 2006. godine. Žalilac tvrdi da je do dana privatizacije bio zaposleno lice koje čeka da bude vraćeno na svoje radno mesto u smislu Zakona o osnovama radnih odnosa. Žalilac je priložio overenu kopiju svoje radne knjižice.

KAP je u svojim pisanim zapažanjima koja je podnela 9. juna 2009. godine izjavila da žalba treba da bude usvojena kao osnovana. Ova žalba je podnesena direktno Posebnoj komori i na osnovu predočenih činjenica izgleda da je u vreme privatizacije, 11. aprila 2006. godine, žalilac bio registrovan kao zaposleno lice u DP.

Žalioocu su pisana zapažanja dostavljena 30. juna 2009. godine kako bi na njih odgovorio u roku od 10 (deset) dana. Rok za podnošenje odgovora protekao je 10. jula 2009. godine. Nikakav odgovor nije podnesen do dana većanja o ovom rešenju.

Dana 5. juna 2009. godine ██████████ (žalilac br. 10) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP u kojoj je istakao da je bio diskriminisan i zahtevao da bude uključen u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od 20% privatizacionih prihoda. Žalilac je naznačio da je radio u DP 12 godina, 7 meseci i 16 dana. U 1992. godine je nasilno otpušten s posla zbog srpskih privremenih mera. Žalilac se javljao na posao nakon 1999. godine i radio bez plate, ali nije bio stavljen na platni spisak. Žalilac je izjavio da je bio izložen diskriminaciji prvo kad je otpušten s posla zbog srpskih privremenih mera, a zatim i od strane rukovodstva DP koje nije stvorilo uslove za njegov povratak na posao. Žalilac je priložio overenu kopiju svoje radne knjižice.

KAP je u svojim pisanim zapažanjima koja je podnela 9. juna 2009. godine izjavila da žalba treba da bude odbijena kao neosnovana pošto u vreme privatizacije, 11. aprila 2006. godine, žalilac nije bio registrovan kao zaposleno lice pri DP. Žalilac nije predočio dovoljno dokaza kako bi potkrepio svoje tvrdnje da je bio izložen diskriminaciji i da se vratio na posao nakon 1992. godine.

Žalioocu su pisana zapažanja dostavljena 27. juna 2009. godine kako bi na njih odgovorio u roku od 10 (deset) dana. Rok za podnošenje odgovora protekao je 7. jula 2009. godine. Nikakav odgovor nije podnesen do dana većanja o ovom rešenju.

Dana 5. juna 2009. godine ██████████ (žalilac br. 11) izjavio je Posebnoj komori žalbu protiv KAP u kojoj je istakao da ispunjava zakonske uslove i zahtevao da bude uključen u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od 20% privatizacionih prihoda. Žalilac je izjavio da je u DP radio od 1970. godine do 1990. godine, kad je otpušten s posla za vreme srpskih

privremenih mera. Žalilac se javljao na posao nakon 1999. godine i radio do 11. aprila 2006. godine. Žalilac je priložio overenu kopiju svoje radne knjižice.

U pisanim zapažanjima koja je podnela 10. juna 2009. godine, KAP je navela da žalba treba da bude usvojena kao osnovana. Ova žalba je podnesena direktno Posebnoj komori i na osnovu predočenih činjenica (overene kopije radne knjižice zaključene 11. aprila 2006. godine), izgleda da je u vreme privatizacije, 11. aprila 2006. godine, žalilac bio registrovan kao zaposleno lice pri DP.

Žaliocu su pisana zapažanja dostavljena 27. juna 2009. godine kako bi na njih odgovorio u roku od 10 (deset) dana. Rok za podnošenje odgovora protekao je 7. jula 2009. godine. Nikakav odgovor nije podnesen do dana većanja o ovom rešenju.

Dana 5. juna 2009. godine [REDACTED] (žalilac br. 12) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP u kojoj je istakao da je bio diskriminisan i zahtevao da bude uključen u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od 20% privatizacionih prihoda. Žalilac je bio zaposlen u DP do 1991. godine, kad je nasilno otpušten s posla za vreme srpskih privremenih mera. Žalilac se nakon 1999. godine svakog dana javljao na posao, ali preduzeće nije moglo da mu ponudi radno mesto. Žalilac je bio upućen na plaćeno odsustvo dok nije napunio 65 godina. Prema tome, on tvrdi da je bio diskriminisan, mada je bio na platnom spisku u vreme privatizacije. Žalilac je priložio overenu kopiju svoje radne knjižice i rešenje o godišnjem odmoru.

KAP je u pisanim zapažanjima podnesenim 10. juna 2009. godine navela da žalba treba da bude odbijena kao neosnovana pošto je žalilac dostigao starosno doba za odlazak u penziju pre dana privatizacije, 11. aprila 2006. godine, i prema tome ne ispunjava uslove iz člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13. Prema radnoj knjižici koju je predočio žalilac, njegov radni odnos je zaključen 21. novembra 2004. godine.

Žaliocu su pisana opažanja dostavljena 26. juna 2009. godine kako bi na njih odgovorio u roku od 10 (deset) dana. Rok za podnošenje odgovora protekao je 6. jula 2009. godine. Nikakav odgovor nije podnesen do dana većanja o ovom rešenju.

Dana 5. juna 2009. godine [REDACTED] (žalilac br. 13) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP, u kojoj je istakao da je bio izložen diskriminaciji i zahtevao da bude uključen u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od 20% privatizacionih prihoda. Žalilac je bio zaposlen u DP od 13. avgusta 1971. godine. Žalilac je naveo da je bio u radnom odnosu s DP duže od 20 godina, od kojih 5 godina u periodu nakon 1999. godine, od 1. jula 2000. godine do 11. aprila 2006. godine, kad je njegov radni odnos prestao zbog privatizacije. Žalilac je priložio overenu kopiju svoje radne knjižice i uverenje o zaposlenju koje je izdalo rukovodstvo DP.

U pisanim zapažanjima koja je podnela 10. juna 2009. godine, KAP je izjavila da žalba treba da bude odbijena kao neosnovana pošto je žalilac dostigao starosno doba za odlazak u penziju pre dana privatizacije, 11. aprila 2006. godine i prema tome ne ispunjava uslove iz člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13.

Žaliocu su pisana zapažanja dostavljena 26. juna 2009. godine kako bi na njih odgovorio u roku od 10 (deset) dana. U odgovoru od 8. jula 2009. godine, žalilac je istakao da su pisana zapažanja u celosti neosnovana zato što odnosna Uredba UNMIK-a ne određuje starosno doba

za odlazak u penziju kao prepreku za raspodelu 20%. Dalje, žalilac je istakao da ni u oglasu objavljenom u medijima nije navedeno ništa u vezi sa odlaskom u penziju. Žalilac je naveo da je bio redovno zaposlen od 1971. godine do dana privatizacije i prema tome je bio na platnom spisku u to vreme. Žalilac je tvrdio da, pošto je bio redovno zaposlen u vreme privatizacije i pošto ima više od 3 godine radnog staža, ispunjava zakonske uslove za uključivanje u spisak zaposlenih.

Dana 8. juna 2009. godine [REDACTED] (žalilac br. 14) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP, u kojoj je zahtevao da bude uključen u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od 20% privatizacionih prihoda. Žalilac je bio u radnom odnosu s preduzećem od 17. avgusta 1987. godine do 31. oktobra 1991. godine, kad je otpušten s posla za vreme srpskih privremenih mera. Žalilac se više puta javljao na posao nakon 1999. godine i bio je registrovan od strane vlade na Kosovu, ali mu nije ponuđeno da se vrati na posao. Žalilac je priložio overenu kopiju svoje radne knjižice i rešenje o prestanku radnog odnosa.

KAP je u pisanim zapažanjima koja je podnela 16. juna 2009. godine navela da žalba treba da bude odbijena kao neosnovana pošto u vreme privatizacije, 11. aprila 2006. godine, žalilac nije bio registrovan kao zaposleno lice u preduzeću. Žalilac nije predočio dovoljno dokaza kako bi potkrepio svoje tvrdnje da se vratio na posao nakon 1991. godine, odnosno 1999. godine.

Pisana zapažanja su dostavljena žaliocu 27. juna 2009. godine kako bi na njih odgovorio u roku od 10 (deset) dana. Rok za podnošenje odgovora protekao je 7. jula 2009. godine. Nikakav odgovor nije podnesen do dana većanja o ovom rešenju.

Dana 9. juna 2009. godine [REDACTED] (žalilac br. 15) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP, u kojoj je zahtevao da bude uključen u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od 20% privatizacionih prihoda. Žalilac je istakao da ispunjava uslove iz člana 10 Uredbe UNMIK-a 2003/13. Žalilac je bio u radnom odnosu s DP od 18. oktobra 1970. godine do 25. marta 1999. godine, kad je otpušten s posla zbog uvođenja srpskih privremenih mera. Žalilac se javljao na posao nakon 1999. godine i nekoliko puta zahtevao da bude vraćen na svoje ranije radno mesto, ali mu nije ponuđen posao. Žalilac je primetio da je preduzeće zaposlilo nove radnike umesto da ponudi posao svojim bivšim radnicima. Žalilac je priložio overenu kopiju svoje radne knjižice i obaveštenje od KPA.

KAP je u pisanim zapažanjima koja je podnela 17. juna 2009. godine izjavila da žalba treba da bude odbijena kao neosnovana pošto u vreme privatizacije, 11. aprila 2006. godine, žalilac nije bio registrovan kao zaposleno lice u preduzeću. Žalilac nije predočio dovoljno dokaza kako bi potkrepio svoje tvrdnje da se vratio na posao nakon 1999. godine.

Pisana zapažanja su dostavljena žaliocu 27. juna 2009. godine kako bi na njih odgovorio u roku od 10 (deset) dana. Rok za podnošenje odgovora protekao je 7. jula 2009. godine. Nikakav odgovor nije podnesen do dana većanja o ovom rešenju.

Dana 9. juna 2009. godine [REDACTED] (žalilac br. 16) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP u kojoj je zahtevao da bude uključen u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od 20% od privatizacionih prihoda. Žalilac je istakao da ispunjava uslove iz člana 10 Uredbe UNMIK-a 2003/13. Žalilac je izjavio da je radio u DP 15 godina, 7 meseci i 6 dana. Međutim, njegov radni odnos je prekinut 1993. godine od strane srpskog organa nadležnog za uvođenje privremenih mera. Javljao se na posao nakon 1999. godine, ali mu nije ponuđen

posao pošto preduzeće nije poslovalo punim kapacitetom. Žalilac je priložio overenu kopiju svoje radne knjižice.

KAP je u pisanim zapažanjima koja je podnela 17. juna 2009. godine izjavila da žalba treba da bude odbijena kao neosnovana pošto u vreme privatizacije, 11. aprila 2006. godine, žalilac nije bio registrovan kao lice zaposleno u preduzeću. Prema radnoj knjižici koju je podneo žalilac, njegov radni odnos je prestao 22. marta 1993. godine. Žalilac nije predočio dovoljno dokaza kako bi potkrepio svoje navode da se vratio na posao nakon 1993. godine, odnosno 1999. godine.

Pisana zapažanja su dostavljena žaliocu 27. juna 2009. godine kako bi na njih odgovorio u roku od 10 (deset) dana. Rok za podnošenje odgovora protekao je 7. jula 2009. godine. Nikakav odgovor nije podnesen do dana većanja o ovom rešenju.

Dana 9. juna 2009. godine ██████████ (žalilac br. 17) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP, kojom je zahtevao da bude uključen u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od 20% privatizacionih prihoda. Žalilac je istakao da ispunjava zakonske uslove pošto je bio radnik DP više od 20 godina. Radio je u DP od 1972. godine do 1999. godine, kad je otpušten s posla zbog diskriminatornih privremenih mera koje su uvedene u preduzeće. Žalilac je priložio overenu kopiju svoje radne knjižice.

Žalilac je istakao da je konačan spisak zaposlenih sačinjen na diskriminatornoj osnovi, pošto obuhvata radnike s kraćim radnim stažom od drugih radnika koji nisu uključeni u spisak. Žalilac je zahtevao da Posebna komora preispita radnike čija se imena nalaze na tom spisku.

KAP je u pisanim zapažanjima koja je podnela 17. juna 2009. godine izjavila da žalba treba da bude odbijena kao neosnovana pošto u vreme privatizacije, 11. aprila 2006. godine, žalilac nije bio registrovan kao zaposleno lice u preduzeću. Žalilac nije predočio dovoljno dokaza kako bi potkrepio svoje tvrdnje da je bio izložen diskriminaciji 1999. godine i da se vratio na posao nakon 1999. godine.

Dana 25. juna 2009. godine pisana zapažanja dostavljena su žaliocu kako bi na njih odgovorio u roku od 10 (deset) dana. Međutim, ne postoji raspoloživa evidencija o datumu prijema tih zapažanja. Nikakav odgovor nije podnesen do dana većanja o ovom rešenju.

Dana 10. juna 2009. godine ██████████ (žalilac br. 18) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP, u kojoj je istakao da ispunjava zakonske uslove iz člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13 i da je spisak sačinjen na diskriminatoran način. Žalilac je zahtevao da bude uključen u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od 20% privatizacionih prihoda. Žalilac je naveo da je u DP radio više od 11 godina. Javljao se na posao nakon 1999. godine, ali je odbijen zato što nije bilo posla. Žalilac je priložio uverenje o zaposlenju koje je izdalo rukovodstvo DP.

KAP je u pisanim zapažanjima koja je podnela 18. juna 2009. godine navela da žalba treba da bude odbijena kao neosnovana pošto u vreme privatizacije, 11. aprila 2006. godine, žalilac nije bio registrovan u preduzeću kao zaposleno lice. Žalilac nije predočio dovoljno dokaza kako bi potkrepio svoju izjavu o diskriminaciji i tvrdnju da se vratio na posao nakon 1999. godine.

Pisana opažanja dostavljena su žaliocu 27. juna 2009. godine kako bi na njih odgovorio u roku od 10 (deset) dana. Rok za podnošenje odgovora protekao je 7. jula 2009. godine. Nikakav odgovor nije podnesen do dana većanja o ovom rešenju.

Dana 11. juna 2009. godine [REDACTED] (žalilac br. 19) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP u kojoj je zahtevao da bude uključen u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od 20% privatizacionih prihoda. Radio je u DP kao vozač od 21. maja 1979. godine do 31. oktobra 1991. godine. Nakon 1999. godine javljao se na posao i obećano mu je da će ponovo da bude zaposlen. Žalilac je naveo da je nakon 1999. godine, on, kao i drugi radnici, radio u DP bez plate. Bio je registrovan u DP u vreme privatizacije. Ispunjava zakonske uslove za uključivanje u spisak i prema tome se oseća diskriminisanim.

KAP je u pisanim zapažanjima podnesenim 19. juna 2009. godine navela da žalba treba da bude odbijena kao neosnovana pošto u vreme privatizacije, 11. aprila 2006. godine, žalilac nije bio registrovan u preduzeću kao zaposleno lice. Radni odnos žalioca s DP prestao je 31. oktobra 1991. godine, a 13. septembra 1994. godine on je zasnovao radni odnos s drugom firmom.

Pisana zapažanja su dostavljena žaliocu 3. jula 2009. godine kako bi na njih odgovorio u roku od 10 (deset) dana. Rok za podnošenje odgovora protekao je 13. jula 2009. godine. Nikakav odgovor nije podnesen do dana većanja o ovom rešenju.

Dana 11. juna 2009. godine [REDACTED] (žalilac br. 20) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP, u kojoj je zahtevao da bude uključen u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od 20% privatizacionih prihoda. Radio je u DP kao vozač od 1980. godine do dana privatizacije i prema tome ispunjava zakonske uslove da bude uključen u spisak.

KAP je u pisanim zapažanjima koja je podnela 19. juna 2009. godine navela da žalba treba da bude odbijena kao neosnovana pošto žalilac nije predočio dovoljno dokaza kako bi potkrepio svoju tvrdnju da je u vreme privatizacije, 11. aprila 2006. godine, bio u radnom odnosu s DP.

Pisana zapažanja su dostavljena žaliocu 29. juna 2009. godine kako bi na njih odgovorio u roku od 10 (deset) dana. Rok za podnošenje odgovora protekao je 9. jula 2009. godine. Nikakav odgovor nije podnesen do dana većanja o ovom rešenju.

Dana 11. juna 2009. godine [REDACTED] (žalilja br. 21), supruga pokojnog Bedrija Zeqirija, izjavila je žalbu Posebnoj komori protiv KAP i tražila da njen pokojni suprug bude uključen u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od 20% privatizacionih prihoda. Navela je da je on radio u DP od 19. marta 1984. godine do 27. oktobra 1993. godine. Žalilja je priložila kopiju matične knjige DP.

KAP je u pisanim zapažanjima koja je podnela 19. juna 2009. godine navela da žalba treba da bude odbijena kao neosnovana pošto Bedri Zeqiri u vreme privatizacije, 11. aprila 2006. godine, nije bio registrovan u DP kao zaposleno lice. Žalilja je podnela kopiju matične knjige iz koje se vidi da je Bedri Zeqiri radio u DP do 27. oktobra 1993. godine.

Pisana zapažanja dostavljena su žalilji 27. juna 2009. godine kako bi na njih odgovorila u roku od 10 (deset) dana. Rok za podnošenje odgovora protekao je 7. jula 2009. godine. Nikakav odgovor nije podnesen do dana većanja o ovom rešenju.

Dana 12. juna 2009. godine ██████████ (žalilac br. 22) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP u kojoj je zahtevao da bude uključen u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od 20% privatizacionih prihoda. Žalilac je istakao da ispunjava zakonske uslove pošto je u DP radio od 1971. godine do 9. aprila 1990. godine, kad je premešten na rad u Udruženje građevinskih radnika Kosova. Žalilac je priložio overenu kopiju svoje radne knjižice i rešenje da je u penziji od 1. septembra 1995. godine.

KAP je u pisanim zapažanjima koja je podnela 19. juna 2009. godine navela da žalba mora da bude odbijena kao neosnovana pošto u vreme privatizacije, 11. aprila 2006. godine, žalilac nije bio registrovan u DP kao zaposleno lice. Prema radnoj knjižici i rešenju o odlasku u penziju koje je predočio žalilac, njegov radni odnos je prestao 1. septembra 1995. godine zbog toga što je dostigao starosno doba za odlazak u penziju.

Pisana zapažanja dostavljena su žaliocu 27. juna 2009. godine kako bi na njih odgovorio u roku od 10 (deset) dana. Rok za podnošenje odgovora protekao je 7. jula 2009. godine. Nikakav odgovor nije podnesen do dana većanja o ovom rešenju.

Dana 12. juna 2009. godine ██████████ (žalilja br. 23) izjavila je žalbu Posebnoj komori protiv KAP, u kojoj je zahtevala da bude uključena u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od 20% od privatizacionih prihoda. Žalilja je istakla da je bila izložena diskriminaciji pošto ispunjava zakonske uslove da bude na spisku. Radila je u DP od 26. aprila 1982. godine do 15. januara 1991. godine, kad je otpuštena s posla zbog uvođenja srpskih privremenih mera u preduzeće. Redovno se javljala na posao nakon 1999. godine, ali joj posao nije bio ponuđen zato što preduzeće nije poslovalo punim kapacitetom. Žalilja je priložila overenu kopiju svoje radne knjižice.

KAP je u pisanim zapažanjima koja je podnela 19. juna 2009. godine navela da žalba treba da bude odbijena kao neosnovana pošto u vreme privatizacije, 11. aprila 2006. godine, žalilja nije bila registrovana u DP kao zaposleno lice. Žalilja nije predočila dovoljno dokaza kako bi potkrepila svoje tvrdnje. Prema radnoj knjižici koju je žalilja predočila, njen radni odnos je prestao 15. januara 1991. godine.

Pisana zapažanja su dostavljena žalilji 29. juna 2009. godine kako bi na njih odgovorila u roku od 10 (deset) dana. Rok za podnošenje odgovora protekao je 9. jula 2009. godine. Nikakav odgovor nije podnesen do dana većanja o ovom rešenju.

Dana 12. juna 2009. godine ██████████ (žalilac br. 24) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP, u kojoj je zahtevao da bude uključen u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od 20% privatizacionih prihoda. Žalilac je istakao da ispunjava uslove da bude na spisku pošto je u DP radio od 13. septembra 1983. godine do 25. marta 1999. godine. Redovno se javljao na posao nakon 1999. godine, ali mu posao nije ponuđen pošto preduzeće nije radilo punim kapacitetom. Žalilac je priložio overenu kopiju svoje radne knjižice.

KAP je u svojim pisanim zapažanjima podnesenim 19. juna 2009. godine navela da žalba treba da bude odbijena kao neosnovana pošto u vreme privatizacije, 11. aprila 2006. godine, žalilac nije bio registrovan u DP kao zaposleno lice. Žalilac nije predočio dovoljno dokaza kako bi potkrepio svoje navode. Prema radnoj knjižici koju je žalilac predočio, njegov radni odnos je prekinut 25. marta 1999. godine.

Pisana zapažanja su dostavljena žalioocu 29. juna 2009. godine kako bi na njih odgovorio u roku od 10 (deset) dana. Rok za podnošenje odgovora protekao je 9. jula 2009. godine. Nikakav odgovor nije podnesen do dana većanja o ovom rešenju.

Dana 12. juna 2009. godine [REDACTED] (žalilac br. 25) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP, u kojoj je zahtevao da bude uključen u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od 20% privatizacionih prihoda. Žalilac je istakao da ispunjava uslove da bude na spisku zato što je u DP radio od 1966. godine do dana privatizacije. Redovno se javljao na posao nakon 1999. godine, ali mu posao nije bio ponuđen pošto preduzeće nije radilo punim kapacitetom. Žalilac je priložio rešenje o godišnjem odmoru i uverenje o radnom odnosu.

KAP je u pisanim zapažanjima koja je podnela 19. juna 2009. godine navela da žalba treba da bude odbijena kao neosnovana. KAP je izjavila da je rok za podnošenje zahteva bio 13. jun 2009. godine, a da je žalilac podneo žalbu 15. juna 2009. godine i da je prema tome njegova žalba neblagovremena. Žalilac nije predočio dovoljno dokaza kako bi dokazao da se vratio na posao nakon 1999. godine.

Pisana zapažanja su dostavljena žalioocu 30. juna 2009. godine kako bi na njih odgovorio u roku od 10 (deset) dana. Rok za podnošenje odgovora protekao je 10. jula 2009. godine. Nikakav odgovor nije podnesen do dana većanja o ovom rešenju.

Dana 12. juna 2009. godine [REDACTED] (žalilac br. 26) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP, u kojoj je zahtevao da bude uključen u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od 20% privatizacionih prihoda. Žalilac je istakao da je bio zaposlen u DP kao stražar od 6. avgusta 1996. godine. Žalilac je priložio overenu kopiju svoje radne knjižice.

KAP je u pisanim zapažanjima koja je podnela 19. juna 2009. godine navela da žalba treba da bude odbijena kao neosnovana. KAP je napomenula da je rok za podnošenje zahteva protekao 13. juna 2009. godine, a da je žalba podnesena 15. juna 2009. godine i da je prema tome neblagovremena. Prema predočenoj radnoj knjižici, radni odnos žaliooca prestao je 25. marta 1999. godine, a žalilac nije predočio dokaz da se vratio na posao nakon 1999. godine.

Pisana zapažanja su dostavljena žalioocu 1. jula 2009. godine kako bi na njih odgovorio u roku od 10 (deset) dana. Rok za podnošenje odgovora protekao je 13. jula 2009. godine. Nikakav odgovor nije podnesen do dana većanja o ovom rešenju.

Dana 22. juna 2009. godine žalba [REDACTED] upisana je u registar Posebne komore (žalilac br. 27). Žalilac je zahtevao da bude uključen u spisak radnika koji imaju pravo na deo od 20% privatizacionih prihoda. Dana 17. septembra 2009. godine žalba je odbijena kao nedopuštena pošto nije blagovremeno podnesena.

Dana 30. juna 2009. godine [REDACTED] (žalilac br. 28) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP, u kojoj je zahtevao da bude uključen u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od 20% privatizacionih prihoda. Dana 17. septembra 2009. godine žalba je odbijena kao nedopuštena pošto nije blagovremeno podnesena.

Dana 29. juna 2009. godine [REDACTED] (žalilac. 29) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP, u kojoj je zahtevao da bude uključen u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od 20% privatizacionih prihoda. Dana 17. septembra 2009. godine njegova žalba je odbijena kao nedopuštena zato što nije blagovremeno podnesena.

Dana 24. maja 2010. godine ██████████ (žalilac br. 30) izjavio je žalbu Posebnoj komori protiv KAP, u kojoj je zahtevao da bude uključen u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od 20% privatizacionih prihoda. Žalilac je bio zaposlen kao šef građevinskih mašina od 11. oktobra 1963. godine do 2. oktobra 1997. godine, kad je njegov radni odnos prestao uvođenjem privremenih mera u DP. Redovno se javljao na posao nakon 1999. godine, ali mu posao nije ponuđen pošto preduzeće nije poslovalo punim kapacitetom. U 2001. godini žalilac je zasnovao drugi radni odnos i radio dok nije dostigao starosno doba za odlazak u penziju. Žalilac je priložio dva rešenja o svom radnom odnosu i prestanku radnog odnosa u predškolskoj ustanovi.

KAP je u pisanim zapažanjima koja je podnela 1. juna 2010. godine navela da žalba treba da bude odbijena kao nedopuštena. Rok za podnošenje žalbi Posebnoj komori protekao je 13. juna 2009. godine, a žalba je podnesena 24. maja 2010. godine.

Pisana zapažanja su dostavljena žaliocu 5. jula 2010. godine kako bi na njih odgovorio u roku od 10 (deset) dana. U svom odgovoru od 6. jula 2010. godine žalilac je tražio da Posebna komora ispita njegov slučaj. Izjavio je da nije video oglas u medijima i da je bio obavešten da radnici koji su radili do 1998. godine neće da budu uključeni u spisak.

Dana 13. jula 2009. godine KAP je Posebnoj komori podnela Zahev za utvrđivanje statusa DP, zapažanja iz aprila 2009. godine koja je pripremio Odbor KAP za preispitivanje spiska, kopije oglasa objavljenih u glasilima na srpskom jeziku: „Vijestima“ od 22. i 24. maja 2009. godine i „Blicu“ od 21, 23. i 24. maja 2009. godine, kopije oglasa objavljenih u glasilima na albanskom jeziku: „Kosova Sot“ od 21, 22. i 23. maja 2009. godine i „Kohi ditore“ od 21, 22. i 23. maja 2009. godine, kao i kopiju matične knjige DP.

Dana 17. septembra 2009. godine Posebna komora odbila je žalbe koje su podneli Bajram Uka, Musa Berisha, Sali Zariqi kao neblagovremene.

Zbog ograničenih prevodilačkih resursa, Posebna komora nije bila u mogućnosti da završi prevod svih žalbi, pratećih dokumenata i naknadnih podnesaka žalilaca na engleski jezik u roku propisanom shodno članu 67.11 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6.

Dana 1. jula 2010. godine KAP je dostavila dodatne podneske u kojima je navela da nakon osnivanja novog Odbora za preispitivanje spiska radnika, u čijem su sastavu bila dva člana koji su stalni stanovnici Kosova i jedan međunarodni član koji je predsedavajući odbora, nisu izvršene bilo kakve dodatne izmene spiska zaposlenih. KAP je priložila Zapažanja Odbora za preispitivanje spiska zaposlenih od 30. juna 2010. godine.

Činjenice:

Dana 11. aprila 2006. godine Kosovska poverenička agencija (KPA) privatizovala je Društveno preduzeće „Trasing“ iz Prištine (poznato i pod nazivom DP „Put“, „Kosmetput“ i „Kosometput“).

KAP je objavila spisak radnika koji imaju pravo na isplatu u glasilu na srpskom jeziku „Vjesti“ 22. i 24. maja 2009. godine i u glasilu na srpskom jeziku „Blic“ 21, 23. i 24. maja 2009. godine. KAP je objavila spisak zaposlenih koji imaju pravo na isplatu u glasilu na

albanskom jeziku „Kosova sot“ 21, 22. i 23. maja 2009. godine i u glasilu na albanskom jeziku „Koha ditore“ 21. 22. i 23. maja 2009. godine.

Rok za podnošenje žalbi Posebnoj komori shodno članu 10.6 Uredbe UNMIK-a 2003/13, protekao je 13. juna 2009. godine. Posebna komora upisala je u registar 30 žalbi za uključivanje u konačan spisak zaposlenih koji imaju pravo na isplatu, kojeg je sačinila KAP.

Žalilac br. 1 [REDACTED], datum rođenja 7. avgust 1942. godine, radio je u DP od 3. avgusta 1976. godine i njegov radni odnos nije prestao, na osnovu overene kopije radne knjižice koju je žalilac podneo.

Žalilac br. 2 [REDACTED], datum rođenja 29. mart 1939. godine, bio je u radnom odnosu s DP od 26. aprila 1974. godine do 4. novembra 1991. godine, od 23. septembra 1994. godine do 1. oktobra 1998. godine i od 10. aprila 2000. godine do 1. jula 2005. godine, kako se može zaključiti na osnovu overene kopije njegove radne knjižice i rešenja o godišnjem odmoru koje je žalilac podneo. Žalilac je dostigao starosno doba za odlazak u penziju pre dana privatizacije, 11. aprila 2006. godine.

Žalilac br. 3 [REDACTED], datum rođenja 10. jul 1946. godine, bio je zaposlen u DP od 10. aprila 1974. godine do 21. oktobra 1993. godine, kako se može zaključiti iz overene kopije radne knjižice koju je podneo žalilac.

Žalilac br. 4 [REDACTED] datum rođenja 27. avgust 1958. godine, radio je u DP od 15. aprila 1978. godine do 19. oktobra 1993. godine i od 15. marta 2000. godine do 11. aprila 2006. godine, na osnovu uverenja o radnom odnosu koje je žalilac podneo i matične knjige, odrednice pod brojem 63, koju je podnela tužena.

Žalilac br. 5 [REDACTED], datum rođenja 10. novembar 1953. godine, radio je u DP od 8. aprila 1974. godine do 14. oktobra 1993. godine, kako se može zaključiti iz uverenja o radnom odnosu koje je podneo žalilac. Javljao se na posao nakon 1999. godine, kako se može zaključiti na osnovu izjave bivšeg direktora DP od 28. maja 2009. godine i izjave lica ranije zaposlenog pri KPA od 6. aprila 2010. godine.

Žalilac br. 6 [REDACTED], datum rođenja 5. maj 1939. godine, bio je zaposlen u DP od 1971. godine, kako se može zaključiti iz rešenja o finansijskoj pomoći od 29. januara 2003. godine. Žalilac je dostigao starosno doba za odlazak u penziju pre dana privatizacije, 11. aprila 2006. godine.

Žalilac br. 7 [REDACTED], datum rođenja 1. mart 1948. godine, radio je u DP od 1. septembra 1980. godine do 31. oktobra 1991. godine, kako se može zaključiti na osnovu overene kopije radne knjižice koju je podneo žalilac.

Žalilac br. 8 [REDACTED], datum rođenja 9. avgust 1965. godine, bio je radnik DP od 4. avgusta 1986. godine do 11. jula 1998. godine, kako se može zaključiti na osnovu overene kopije radne knjižice koju je žalilac podneo.

Žalilac br. 9 [REDACTED], datum rođenja 30. mart 1959. godine, bio je u radnom odnosu s DP od 13. jula 1982. godine do 5. februara 1985. godine, od 10. februara 1986. godine do 15. oktobra 1993. godine i od 1. jula 1999. godine do dana privatizacije, 11. aprila 2006. godine, kako se može zaključiti na osnovu radne knjižice koju je podneo žalilac.

Žalilac br. 10 [REDACTED], datum rođenja 6. april 1959. godine, bio je zaposlen u DP od 22. novembra 1978. godine do 11. septembra 1979. godine i od 1. januara 1981. godine do 28. oktobra 1992. godine, kako se može zaključiti na osnovu overene kopije radne knjižice koju je podneo žalilac.

Žalilac br. 11 [REDACTED] datum rođenja 19. avgust 1944. godine, bio je zaposlen u DP od 2. juna 1970. godine do 31. avgusta 1993. godine i od 1. jula 1999. godine do dana privatizacije, 11. aprila 2006. godine, kako se može zaključiti iz overene kopije radne knjižice koju je žalilac podneo.

Žalilac br. 12 [REDACTED] datum rođenja 20. novembar 1939. godine, bio je u radnom odnosu s DP od 9. maja 1977. godine do 28. decembra 1977. godine, 5. juna 1978. godine do 5. decembra 1978. godine, 19. marta 1979. godine do 19. decembra 1979. godine, 26. novembra 1980. godine do 31. marta 1998. godine i od 1. jula 1999. godine do 21. novembra 2004. godine, kako se može zaključiti na osnovu overene kopije radne knjižice koju je podneo žalilac. Žalilac je dostigao starosno doba za odlazak u penziju pre dana privatizacije, 11. aprila 2006. godine.

Žalilac br. 13 [REDACTED], datum rođenja 27. decembar 1940. godine, radio je u DP od 13. avgusta 1971. godine i njegov radni odnos nije prestao, kako se može zaključiti iz overene kopije radne knjižice koju je podneo žalilac. Žalilac je dostigao starosno doba za odlazak u penziju pre dana privatizacije, 11. aprila 2006. godine.

Žalilac br. 14 [REDACTED], datum rođenja 25. jul 1961. godine, bio je zaposlen u DP od 17. avgusta 1987. godine do 31. oktobra 1991. godine, kako se može zaključiti na osnovu overene kopije radne knjižice koju je podneo žalilac.

Žalilac br. 15 [REDACTED], datum rođenja 13. mart 1943. godine, radio je u DP od 18. oktobra 1970. godine do 25. marta 1999. godine, kako se može zaključiti na osnovu overene kopije radne knjižice koju je podneo žalilac.

Žalilac br. 16 [REDACTED] datum rođenja 16. mart 1950. godine, bio je u radnom odnosu s DP od 16. avgusta 1977. godine do 22. marta 1993. godine, kako se može zaključiti na osnovu overene kopije radne knjižice koju je podneo žalilac.

Žalilac br. 17 [REDACTED], datum rođenja 4. decembar 1946. godine, radio je u DP od 9. avgusta 1977. godine do 25. marta 1999. godine, kako se može zaključiti iz overene kopije radne knjižice koju je podneo žalilac.

Žalilac br. 18 [REDACTED] datum rođenja 12. februar 1955. godine, radio je u DP od 8. septembra 1980. godine.

Žalilac br. 19 [REDACTED] bio je radnik DP od 21. maja 1979. godine do 31. oktobra 1991. godine, kad je njegov radni odnos prestao, kako se može zaključiti na osnovu kopije njegove radne knjižice koju je podnela tužena. Prema radnoj knjižici, dana 13. septembra 1994. godine žalilac je zasnavao radni odnos s drugim preduzećem.

Žalilac br. 20 [REDACTED] datum rođenja 14. februar 1947. godine, bio je radnik DP od 15. avgusta 1980. godine i njegov radni odnos nije prestao, prema kopiji radne knjižice koju je podnela tužena.

Bedri Zeqiri, pokojni suprug žalilje br. 21 [REDACTED] bio je radnik DP od 19. marta 1984. godine do 27. oktobra 1993. godine, na osnovu kopije matične knjige DP, odrednice pod brojem 514, koju je podnela žalilja.

Žalilac br. 22 [REDACTED], datum rođenja 4. decembar 1934. godine, bio je radnik DP od 9. avgusta 1971. godine do 9. aprila 1990. godine, kako se može zaključiti na osnovu overene kopije radne knjižice koju je podneo žalilac. Žalilac je u penziji od 1. septembra 1995. godine, kako je dokazano rešenjem o penzionisanju od 21. novembra 1995. godine koje je podneo žalilac. Žalilac je dostigao starosno doba za odlazak u penziju pre dana privatizacije, 11. aprila 2006. godine.

Žalilac br. 23 [REDACTED] datum rođenja 15. februar 1963. godine, bio je radnik DP od 26. aprila 1982. godine do 15. januara 1991. godine, kako se može zaključiti na osnovu overene kopije radne knjižice koju je podneo žalilac.

Žalilac br. 24 [REDACTED], datum rođenja 6. februar 1963. godine, bio je zaposlen u DP od 13. septembra 1983. godine do 31. maja 1985. godine, od 2. juna 1986. godine do 2. avgusta 1993. godine i od 1. avgusta 1995. godine do 25. marta 1999. godine, kako se može zaključiti na osnovu overene kopije radne knjižice koju je podneo žalilac.

Žalilac br. 25 [REDACTED] datum rođenja 16. maj 1944. godine, bio je radnik DP od 4. maja 1973. godine do 25. marta 1999. godine, kako se može zaključiti na osnovu uverenja o radnom odnosu koje je podneo žalilac.

Žalilac br. 26 [REDACTED], datum rođenja 1. novembar 1956. godine, bio je zaposlen u DP od 6. avgusta 1996. godine do 25. marta 1999. godine, kako se može zaključiti iz overene kopije radne knjižice koju je podneo žalilac.

Žalilac br. 30 [REDACTED] datum rođenja 15. oktobar 1939. godine, dostigao je starosno doba za odlazak u penziju pre dana privatizacije, 11. aprila 2006. godine.

Obrazloženje:

U članu 67.10 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 navedeno je sledeće: „*Usmena rasprava mora da bude održana ako podnosilac pritužbe ili tuženi to zatraže u pisanom zahtevu. Sudsko veće može po sopstvenom nahođenju da odluči da usmena rasprava bude održana. Ako je održavanje usmene rasprave potrebno, onda sudsko veće u pisanoj formi obaveštava podnosioca pritužbe i Agenciju o datumu održavanja rasprave.*“

Nijedan od žalilaca nije podneo zahtev za održavanje usmene rasprave. Prema tome, shodno članu 67.10 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6, Posebna komora odlučuje da donese presudu u meritumu ovog predmeta, na osnovu podnesene dokumentacije i dokaza.

Žalioci su zahtevali od Posebne komore da budu uključeni u spisak zaposlenih koji imaju pravo na deo od 20% prihoda od prodaje DP „Trasing“, kojeg je sačinila KAP. Svi žalioci su istakli da ispunjavaju zakonske uslove da budu na spisku.

Prema članu 10.1 Uredbe UNMIK-a 2003/13 o promeni prava korišćenja nepokretne imovine u društvenoj svojini „(...) zaposleni u društvenim preduzećima imaju pravo na deo prihoda od privatizacije na prioritetoj osnovi. Ovaj deo je 20% prihoda od prodaje deonica podružnica društvenog preduzeća koje je privatizovano shodno članu 8. Uredbe 2002/12. Taj iznos biće podeljen u korist zaposlenih koji na to imaju pravo u skladu sa ovim članom. ”

Shodno članu 10.3 Uredbe UNMIK-a 2003/3:

„Zvanični spisak zaposlenih koji imaju pravo na isplatu koji izda Agencija biva objavljen, zajedno sa obaveštenjem o pravu na žalbu shodno stavu 10.6, tokom dva uzastopna radna dana i tokom narednog vikenda u glavnim publikacijama na albanskom jeziku koje se distribuiraju širom Kosova i u glavnim publikacijama na srpskom jeziku. “

KAP je objavila spisak zaposlenih u skladu s članom 10.3 Uredbe UNMIK-a 2003/13 u glavnim glasilima na srpskom jeziku, „Vijestima“ i „Blicu“, kao i u glavnim glasilima na albanskom jeziku, „Kosovu Sot“ i „Kohi Ditore“ zajedno s obaveštenjem o pravu izjavljivanja žalbe Posebnoj komori pre 13. juna 2009. godine.

Postupak za izjavljivanje žalbe Posebnoj komori propisan je članom 10.6(a) Uredbe UNMIK-a 2003/13, gde je navedeno da: „Žalba mora da bude podneta Posebnoj komori u roku od 20 dana od konačnog objavljivanja u medijima, shodno stavu 10.3, spiska zaposlenih koji imaju pravo na isplatu od strane Agencije. Posebna komora razmatra bilo koju žalbu na prioritetoj osnovi i odlučuje o toj žalbi u roku od 40 dana od njenog podnošenja. “

Žalba [REDACTED] (žalilac br. 30) mora da bude odbijena kao nedopuštena shodno članu 28.3 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 u vezi s članovima 28.2 (d) i 67.1 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 i članom 10.6 Uredbe UNMIK-a 2003/13. Žalba je upisana u registar Posebne komore 24. maja 2010. godine, više od 11 meseci nakon 13. juna 2009. godine, što je bio rok za izjavljivanje žalbi kako je utvrđeno u skladu s članom 10.6 (a) Uredbe UNMIK-a 2003/13. Pored toga, žalilac nije naveo razloge zašto je izjavio žalbu više od 11 meseci nakon zakonskog roka, niti je tražio vraćanje u predašnje stanje, prema članu 117 Zakona o parničnom postupku (objavljenog u *Službenom* 4/77-1478, 36/80-1182, 69/82-1596, koji je važeći zakon na Kosovu shodno Uredbi UNMIK-a 1999/24 i članu 70.3 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6). Dalje, član 118. Zakona o parničnom postupku predviđa da predlog za vraćanje u predašnje stanje mora da bude podnesen sudu kog koga je trebalo izvršiti propuštenu radnju u roku od 15 (petnaest) dana, računajući od dana kad je prestao razlog koji je prouzrokovao propuštanje dok, u svakom slučaju, posle proteka tri meseca od dana propuštanja, vraćanje u predašnje stanje ne može se više tražiti (videti, kao presedan o istoj stvari, ASC-09-0045, rešenje Žalbenog veća Posebne komore od 9. marta 2010. godine).

Žalbe žalilaca 1-26:

[REDACTED]

podnesene su blagovremeno.

Član 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13 izmjenjene i dopunjene Uredbom UNMIK-a 2004/45 propisuje zakonske uslove za zaposlene koji imaju pravo na isplatu: „*Za potrebe ovog člana smatra se da zaposleni ima pravo na isplatu ako je takav zaposleni registrovan kao zaposleno lice pri društvenom preduzeću u vreme privatizacije ili pokretanja postupka likvidacije i ako je ustanovljeno da je bio na platnom spisku preduzeća najmanje tri godine. Ovaj zahtev ne sprečava zaposlene, koji tvrde da bi bili tako registrovani i zaposleni da nisu bili predmet diskriminacije, da podnesu žalbu Posebnoj komori shodno stavu 10.6.*“

Žalbu [REDAKCIJA] KAP je usvojila kao osnovanu u pisanim zapažanjima o žalbi koja je podnela 9. juna 2009. godine. Žalbu Faruka Kastatija KAP je usvojila kao osnovanu u svojim pisanim zapažanjima o žalbi koja je podnela 10. juna 2009. godine. Prema tome, pošto je tužena usvojila napred navedene žalbe, sud usvaja zahteve žalilaca i žalioци se uključuju u spisak.

Posebna komora nalazi da žalioци [REDAKCIJA]

[REDAKCIJA] ispunjavaju uslove predviđene članom 10.4 izmjenjene i dopunjene Uredbe UNMIK-a 2003/13 i, prema tome, njihove žalbe usvajaju se kao osnovane.

Žalilac br. 4 [REDAKCIJA] predočio je kopiju uverenja o radnom odnosu koje pokazuje da je bio zaposlen u DP od 15. aprila 1978. godine do 19. oktobra 1993. godine i od 15. marta 2000. godine do 11. aprila 2006. godine. Drugo napred navedeno zaposlenje je dokazano i na osnovu matične knjige, odrednice pod brojem 63, koju je podneo žalilac. KAP je tvrdila da predočeni dokaz nije bio dovoljan kako bi dokazao da žalilac ispunjava zakonske uslove da bude uključen u spisak. Posebna komora ustanovila je da je žalilac radio u DP od 15. aprila 1978. godine do 19. oktobra 1993. godine i od 15. marta 2000. godine do 11. aprila 2006. godine. Prema tome, Posebna komora nalazi da je, na osnovu predočenih dokaza, žalilac bio na platnom spisku duže od tri godine i da je bio registrovan pri DP do dana njegove privatizacije, 11. aprila 2006. godine. Prema tome, žalba [REDAKCIJA] usvaja se kao osnovana.

Žalioци [REDAKCIJA]

[REDAKCIJA] istakli su da su bili otpušteni s posla u periodu od 1991. do 1999. godine zbog svoje albanske nacionalnosti od strane rukovodstva nadležnog za uvođenje privremenih mera u DP. Svi oni izjavili su da bi ispunili zakonske uslove iz člana 10.4 izmjenjene i dopunjene Uredbe UNMIK-a 2003/13 da nisu bili izloženi diskriminaciji. Prema tome, podneli su svoje žalbe PKVS shodno članu 10.6 izmjenjene i dopunjene Uredbe UNMIK-a 2003/13.

Kad je reč o dokazima koji su neophodni kako bi bile potkrepljene izjave o diskriminaciji, u članu 10.6 (b) Uredbe UNMIK-a 2003/13 navedeno je: „*Bilo koja žalba podneta Posebnoj komori na osnovu diskriminacije kao razloga za isključenje sa spiska zaposlenih koji imaju pravo na isplatu mora da bude propraćena dokumentovanim dokazom o navodnoj diskriminaciji.*“

Međutim, član 8.1 Zakona protiv diskriminacije 2004/3 glasi:

„*8.1. Kad lica koja smatraju da im je naneta nepravda zbog toga što princip jednakog postupanja nije primenjen na njih iznesu, pred sudom ili nekim drugim nadležnim organom,*

smatra da tužena nije predložila bilo kakav dokaz kako bi pobila izjavu o diskriminaciji u smislu člana 8.1 Zakona protiv diskriminacije. Prema tome, Posebna komora nalazi da žalilac [REDACTED] ispunjava zakonske uslove iz člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13, pošto je bio na platnom spisku više od tri godine i mogao je da bude na platnom spisku preduzeća u vreme privatizacije da nije bio izložen diskriminaciji.

Žalilac br. 5 [REDACTED] predložio je kopiju uverenja o radnom odnosu koje ukazuje da je bio radnik DP od 8. aprila 1974. godine do 14. oktobra 1993. godine. Žalilac je izjavio da je 1993. godine nasilno otpušten s posla zbog srpskih privremenih mera koje su uvedene u DP. Žalilac je predložio izjavu bivšeg direktora DP koje ukazuje da se on javljao na posao nakon 1999. godine, kao i izjavu bivšeg radnika KPA da je tražio posao, ali da je upućen na neplaćen odmor. Tužena je tvrdila da predloženi dokazi nisu dovoljni za uključivanje u konačan spisak. Posebna komora smatra da tužena nije predložila bilo kakav dokaz kako bi pobila izjavu o diskriminaciji u smislu člana 8.1 Zakona protiv diskriminacije. Prema tome, Posebna komora nalazi da žalilac [REDACTED] ispunjava zakonske uslove iz člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13 pošto je bio na platnom spisku više od tri godine i mogao je da bude na platnom spisku preduzeća u vreme privatizacije da nije bio izložen diskriminaciji.

Žalilac br. 7 [REDACTED] predložio je overenu kopiju svoje radne knjižice koja ukazuje da je bio u radnom odnosu s DP od 1. septembra 1980. godine do 31. oktobra 1991. godine. Žalilac je izjavio da je 1991. godine bio nasilno otpušten s posla zbog srpskih privremenih mera koje su uvedene u DP. Tužena je tvrdila da predloženi dokaz nije dovoljan za uključivanje u konačan spisak. Posebna komora smatra da tužena nije predložila bilo kakav dokaz kako bi pobila izjavu o diskriminaciji u smislu člana 8.1 Zakona protiv diskriminacije. Prema tome, Posebna komora nalazi da žalilac [REDACTED] ispunjava zakonske uslove iz člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13 zato što je bio na platnom spisku duže od tri godine i mogao je da bude na platnom spisku preduzeća u vreme privatizacije da nije bio izložen diskriminaciji.

Žalilac br. 10 [REDACTED] predložio je overenu kopiju svoje radne knjižice koja ukazuje da je bio u radnom odnosu s DP od 22. novembra 1978. godine do 11. septembra 1979. godine i od 1. januara 1981. godine do 28. oktobra 1992. godine, kad je otpušten s posla zbog srpskih privremenih mera. Tužena je tvrdila da žalilac nije predložio dovoljan dokaz da potkrepi svoje izjave da je bio diskriminisan, kao i da predloženi dokaz nije dovoljan da on bude uključen u konačan spisak. Posebna komora smatra da tužena nije predložila bilo kakav dokaz kako bi pobila izjavu o diskriminaciji u smislu člana 8.1 Zakona protiv diskriminacije. Prema tome, Posebna komora nalazi da žalilac [REDACTED] ispunjava zakonske uslove iz člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13 zato što je bio na platnom spisku duže od tri godine i mogao je da bude na platnom spisku preduzeća u vreme privatizacije da nije bio izložen diskriminaciji.

Žalilac br. 14 [REDACTED] predložio je overenu kopiju svoje radne knjižice koja ukazuje da je bio u radnom odnosu s DP od 17. avgusta 1987. godine do 31. oktobra 1991. godine. Žalilac je izjavio da je 1991. godine otpušten s posla na osnovu srpskih privremenih mera koje su uvedene u DP. Tužena je tvrdila da predloženi dokaz nije dovoljan za uključivanje žalioaca u konačan spisak. Posebna komora smatra da tužena nije predložila bilo kakav dokaz kako bi pobila izjavu o diskriminaciji u smislu člana 8.1 Zakona protiv diskriminacije. Prema tome, Posebna komora nalazi da žalilac [REDACTED] ispunjava zakonske uslove iz člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13 zato što je bio na platnom spisku duže od tri godine i mogao je da bude na platnom spisku preduzeća u vreme privatizacije da nije bio izložen diskriminaciji.

Žalilac br. 15 [REDACTED] predočio je overenu kopiju svoje radne knjižice koja ukazuje da je bio zaposlen u DP od 18. oktobra 1970. godine do 25. marta 1999. godine. Žalilac je izjavio da je 1999. godine otpušten s posla na osnovu svoje albanske nacionalnosti zbog privremenih mera koje su uvedene u DP. Tužena je tvrdila da predočeni dokaz nije dovoljan za njegovo uključivanje u konačan spisak. Posebna komora smatra da tužena nije predočila bilo kakav dokaz kako bi pobila izjavu o diskriminaciji u smislu člana 8.1 Zakona protiv diskriminacije. Prema tome, Posebna komora nalazi da žalilac [REDACTED] ispunjava zakonske uslove iz člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13 zato što je bio na platnom spisku duže od tri godine i mogao je da bude na platnom spisku preduzeća u vreme privatizacije da nije bio izložen diskriminaciji.

Žalilac br. 16 [REDACTED] predočio je overenu kopiju svoje radne knjižice koja ukazuje da je bio radnik DP od 16. avgusta 1977. godine do 22. marta 1993. godine. Žalilac je izjavio da je u 1993. godini otpušten s posla na osnovu srpskih privremenih mera koje su uvedene u DP. Tužena je tvrdila da predočeni dokaz nije dovoljan za njegovo uključivanje u konačan spisak. Posebna komora smatra da tužena nije predočila bilo kakav dokaz kako bi pobila izjavu o diskriminaciji u smislu člana 8.1 Zakona protiv diskriminacije. Prema tome, Posebna komora nalazi da žalilac [REDACTED] ispunjava zakonske uslove iz člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13 zato što je bio na platnom spisku duže od tri godine i mogao je da bude na platnom spisku preduzeća u vreme privatizacije da nije bio izložen diskriminaciji.

Žalilac br. 17 [REDACTED] predočio je overenu kopiju svoje radne knjižice koja ukazuje da je bio zaposlen u DP od 9. avgusta 1977. godine do 25. marta 1999. godine. Žalilac je izjavio da je u 1999. godini otpušten s posla zbog privremenih mere koje su uvedene u DP. Tužena je tvrdila da predočeni dokaz nije dovoljan dokaz za njegovo uključivanje u konačan spisak. Posebna komora smatra da tužena nije predočila bilo kakav dokaz kako bi pobila izjavu o diskriminaciji u smislu člana 8.1 Zakona protiv diskriminacije. Prema tome, Posebna komora smatra da žalilac [REDACTED] ispunjava zakonske uslove iz člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13 zato što je bio na platnom spisku duže od tri godine i mogao je da bude na platnom spisku preduzeća u vreme privatizacije da nije bio izložen diskriminaciji.

Žalilja br. 23 [REDACTED] predočila je overenu kopiju svoje radne knjižice koja ukazuje da je bila radnica DP od 26. aprila 1982. godine do 15. januara 1991. godine. Žalilja je izjavila da je 1991. godine otpuštena s posla na osnovu srpskih privremenih mera koje su uvedene u DP. Ona se redovno javljala na posao nakon 1999. godine, ali joj posao nije ponuđen pošto preduzeće nije radilo punim kapacitetom. Tužena je tvrdila da predočeni dokaz nije dovoljan za njeno uključivanje u konačan spisak. Posebna komora smatra da tužena nije predočila bilo kakav dokaz kako bi pobila izjavu o diskriminaciji u smislu člana 8.1 Zakona protiv diskriminacije. Prema tome, Posebna komora nalazi da žalilja [REDACTED] ispunjava zakonske uslove iz člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13 pošto je bila na platnom spisku duže od tri godine i mogla je da bude na platnom spisku preduzeća u vreme privatizacije da nije bila izložena diskriminaciji.

Žalbe [REDACTED]

[REDACTED] odbijaju se kao neosnovane. Žalioci ne ispunjavaju uslove iz člana 10.4 izmenjene i dopunjene Uredbe UNMIK-a 2003/13.

Žalilac br. 1 [REDACTED] predočio je overenu kopiju svoje radne knjižice koja ukazuje da je radni odnos s DP zasnovao 3. avgusta 1976. godine; izgleda da je njegova radna knjižica još uvek otvorena, bez naznake o datumu zaključenja radnog odnosa. Međutim, sam radnik je priznao u svojoj žalbi da je njegov radni odnos s DP prestao 28. marta 1983. godine i on nije tvrdio da je otpušten zbog diskriminatorskih razloga. KAP je tvrdila da predloženi dokaz nije dovoljan kako bi bilo dokazano da je u vreme privatizacije, 11. aprila 2006. godine, žalilac bio registrovan kao zaposleno lice pri DP. Posebna komora konstatuje da je žalilac radio u DP od 3. avgusta 1976. godine do 28. marta 1983. godine. Prema tome, on ne ispunjava uslove iz člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13 i njegova žalba se odbija kao neosnovana.

Žalilac br. 2 [REDACTED] predočio je overenu kopiju svoje radne knjižice koja ukazuje da je rođen 29. marta 1939. godine i da je bio radnik DP od 26. aprila 1974. godine do 4. novembra 1991. godine, 23. septembra 1994. godine do 1. oktobra 1998. godine i od 10. aprila 2000. godine do 1. jula 2005. godine. Tužena je tvrdila da žalilac nije bio registrovan pri DP u vreme privatizacije, 11. aprila 2006. godine, pošto je dostigao starosno doba za odlazak u penziju pre tog datuma. Posebna komora prihvata argument tužene prema kojem zaposleni koji su dostigli starosno doba za odlazak u penziju pre dana privatizacije ne ispunjavaju uslove iz člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13. Shodno tome, žalba [REDACTED] odbija se kao neosnovana.

Žalilac br. 6 [REDACTED] predočio je rešenje o finansijskoj pomoći od 29. januara 2003. godine koje ukazuje da je rođen 5. maja 1939. godine i da je bio zaposlen u DP od 1971. godine do dana kad je otpušten s posla zbog privremenih mere koje su uvedene u preduzeće. Tužena je tvrdila da žalilac nije bio registrovan pri DP u vreme privatizacije, 11. aprila 2006. godine, pošto je dostigao starosno doba za odlazak u penziju pre tog datuma. Posebna komora prihvata argument tužene prema kojem zaposleni koji su dostigli starosno doba za odlazak u penziju pre dana privatizacije ne ispunjavaju uslove iz člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13. Prema tome, žalba [REDACTED] odbija se kao neosnovana.

Žalilac br. 8 [REDACTED] predočio je overenu kopiju svoje radne knjižice koja ukazuje da je bio radnik DP od 4. avgusta 1986. godine do 11. jula 1998. godine. Tužena je tvrdila da žalilac nije bio registrovan pri DP u vreme privatizacije, 11. aprila 2006. godine, pošto je njegov radni odnos prestao 11. jula 1998. godine. Žalilac nije istakao da je njegov radni odnos s DP prekinut zbog diskriminacije. Posebna komora nalazi da žalilac nije dokazao da ispunjava uslove iz člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13. Shodno tome, žalba [REDACTED] odbija se kao neosnovana.

Žalilac br. 12 [REDACTED] predočio je overenu kopiju svoje radne knjižice koja ukazuje da je bio rođen 20. novembra 1939. godine i da je bio zaposlen pri DP od 9. maja 1977. godine do 28. decembra 1977. godine, od 5. juna 1978. godine do 5. decembra 1978. godine, od 19. marta 1979. godine do 19. decembra 1979. godine, od 26. novembra 1980. godine do 31. marta 1998. godine i od 1. jula 1999. godine do 21. novembra 2004. godine. Tužena je tvrdila da žalilac nije bio registrovan pri DP u vreme privatizacije, 11. aprila 2006. godine, pošto je dostigao starosno doba za odlazak u penziju pre tog datuma. Posebna komora prihvata argument tužene prema kojem zaposleni koji su dostigli starosno doba za odlazak u penziju pre datuma privatizacije ne ispunjavaju uslove iz člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13. Prema tome, žalba [REDACTED] odbija se kao neosnovana.

Žalilac br. 13 [REDACTED] predočio je overenu kopiju svoje radne knjižice koja ukazuje da je rođen 27. decembra 1940. godine (međutim, na osnovu kopije lične karte i svih drugih

uverenja on je rođen 3. jula 1940. godine) i da je bio u radnom odnosu s DP od 13. avgusta 1971. godine, bez naznačenog datuma o prestanku radnog odnosa. Podneo je i uverenje od 27. juna 2006. godine u kojem je navedeno da je bio zaposlen u DP „u neutvrđenom vremenu počev od 22. maja 1979. godine do 13. jula 1998. godine“ i da se nakon rata javljao na posao od 1. jula 2000. godine do 11. aprila 2006. godine, kad je radni odnos prestao zbog privatizacije. Prema istom uverenju, on je bio upisan u matičnu knjigu, nakon rata, pod brojem 271. Međutim, u kopiji matične knjige koju je podnela KAP ne postoji broj 271. Pored toga, podneo je i obrazac M-2, koji ukazuje da je radio do 13. jula 1998. godine. Na kraju, žalilac nije dao bilo kakvu izjavu o otpuštanju s posla iz diskriminatorskih razloga. Tužena je tvrdila da žalilac nije bio registrovan pri DP u vreme privatizacije, 11. aprila 2006. godine, pošto je dostigao starosno doba za odlazak u penziju pre tog datuma. Žalilac je tvrdio da odnosna Uredba UNMIK-a ne utvrđuje da je starosno doba za odlazak u penziju prepreka za raspodelu 20%, niti da je takvo obaveštenje postojalo u objavi konačnog lista u medijima. U svakom slučaju, čak i ne uzimajući u obzir da je žalilac dostigao starosno doba za odlazak u penziju pre privatizacije, moramo da napomenemo da nije podneo ubedljiv dokaz da je radio do 11. aprila 2006. godine, zbog nepodudaranja podnesenih dokumenata, gde je samo u uverenju od 27. juna 2006. godine navedeno da je radio do dana privatizacije. Takođe moramo da napomenemo da se to uverenje ne može smatrati dovoljnim dokazom o dužini radnog odnosa, s obzirom da se ne podudara s matičnom knjigom (u kojoj žaliočevo ime i registarski broj 276. uopšte ne postoje). Dalje, u napred pomenutom uverenju navedeno je da je izdato zato što radnik ne poseduje radnu knjižicu i naznačeno je da je radni odnos s DP „Put“ zasnovan 22. maja 1979. godine, dok podnesena overena radna knjižica pokazuje da je radni odnos s DP „Put“ zasnovan bar od 3. aprila 1972. godine (prethodni pečati ne mogu se lako pročitati). Iz tih razloga, Posebna komora prihvata argument tužene prema kojem žalba ne ispunjava uslove iz člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13. Prema tome, žalba [REDACTED] odbija se kao neosnovana.

Žalilac br. 18 [REDACTED] nije predočio kopiju svoje radne knjižice, ali je predočio kopiju uverenja o radnom odnosu koje je rukovodstvo DP izdalo 23. maja 2006. godine, koje ukazuje da je u DP bio zaposlen od 8. septembra 1980. godine do 11. aprila 2006. godine, kako je upisano u matičnu knjigu pod brojem 285. Međutim, takođe je naveo da je nakon 1999. godine pokušao da se vrati na posao, ali da za njega nije bilo posla. Tužena je tvrdila da ne postoji takva odrednica (285) u matičnoj knjizi i da žalilac nije predočio dovoljno dokaza kako bi potkrepio svoju izjavu o diskriminaciji i da se vratio na posao nakon 1999. godine. Sud primećuje da iz matične knjige proizilazi da je poslednji broj 284 i da ne postoji evidencija za broj 285. Dalje, sam žalilac priznaje da je radio „11 godina“, i da nakon 1999. godine više nije bio zaposlen u DP. To su nepovoljne činjenice koje je priznao žalilac i prema tome one predstavljaju valjan dokaz navedenih okolnosti (član 221. Zakona o parničnom postupku). Prema tome, dokument kojeg je podneo žalilac – koji je u suprotnosti s matičnom knjigom i činjenicama koje je sam žalilac priznao – ne može da bude prihvaćen kao dokaz da je bio u radnom odnosu s DP do vremena privatizacije (2006. godine). Posebna komora nalazi da žalilac nije dokazao svoje izjave i prema tome njegova žalba se odbija kao neosnovana.

Žalilac br. 19 [REDACTED] predočio je kopiju svoje radne knjižice koja ukazuje da je bio zaposlen u DP od 21. maja 1979. godine do 31. oktobra 1991. godine i da je od 13. septembra 1994. godine zasnovao radni odnos s drugim preduzećem. Tužena je tvrdila da žalilac nije bio registrovan pri DP u vreme privatizacije, 11. aprila 2006. godine, pošto je njegov radni odnos prestao 31. oktobra 1991. godine. Posebna komora nalazi da žalilac nije dokazao da ispunjava uslove iz člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13. Zaista, nije tvrdio da je njegov radni odnos prestao 1991. godine iz diskriminatorskih razloga. Pored toga, iz radne knjižice proizilazi da je

1994. godine zasnovao radni odnos s drugim preduzećem. Prema tome, žalba [REDACTED] odbija se kao neosnovana.

Žalilac br. 20 [REDACTED] izjavio je da je bio u radnom odnosu s DP od 1980. godine do privatizacije preduzeća. Žalilac nije priložio bilo koji drugi dokument koji dokazuje dužinu njegovog radnog odnosa s DP i nije tvrdio da je bio diskriminisan. Na osnovu kopije njegove radne knjižice – koju je podnela KAP – žalilac je bio u radnom odnosu s DP od 15. avgusta 1980. godine u periodu od 11 godina, 3 meseca i 3 dana. Prema tome, čak i ako datum zaključenja radnog odnosa nije upisan u relevantnu rubriku radne knjižice, zaključak je da je radni odnos prestao 18. novembra 1991. godine. KAP tvrdi da predloženi dokaz nije dovoljan kako bi bilo dokazano da žalilac ispunjava zakonske uslove da bude uključen u spisak. Posebna komora primećuje da žalilac nije istakao da je njegov radni odnos s DP prestao zbog diskriminatornih razloga, kao i da na osnovu predložene dokaza ne postoji dokaz da je žalilac bio zaposlen u DP do vremena privatizacije. Prema tome, njegova žalba odbija se kao neosnovana.

Žalilja br. 21 [REDACTED] (žalilja br. 21) izjavila je da je supruga pokojnog [REDACTED]. Žalilja je predložila kopiju matične knjige DP, odrednicu 514, koja ukazuje da je [REDACTED] bio radnik DP od 19. marta 1984. godine do 27. oktobra 1993. godine. Tužena je tvrdila da [REDACTED] u vreme privatizacije, 11. aprila 2006. godine, nije bio registrovan kao zaposleno lice pri DP. Posebna komora nalazi da žalilja nije dokazala da [REDACTED] ispunjava uslove iz člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13. Žalilja nije tvrdila da je bilo diskriminacije, niti je detaljno naznačila razloge prestanka radnog odnosa 1993. godine. Pored toga, nije podnesena kopija radne knjižice. Prema tome, žalba [REDACTED] odbija se kao neosnovana.

Žalilac br. 22 [REDACTED] predložio je overenu kopiju svoje radne knjižice koja ukazuje da je rođen 4. decembra 1934. godine i da je bio u radnom odnosu s DP od 9. avgusta 1971. godine do 9. aprila 1990. godine. Shodno rešenju o odlasku u penziju od 21. novembra 1995. godine koje je žalilac predložio, on je u penziji od 1. septembra 1995. godine. Pored toga, žalilac i sam priznaje da je radio za tuženo preduzeće samo do 9. aprila 1990. godine i da je od tog datuma do 1995. godine radio za drugo preduzeće (što se vidi i iz njegove radne knjižice). On navodi da je novi poslodavac (Udruženje građevinskih radnika Kosova) obuhvatio i DP „Put“, ali nije predložio bilo kakav dokaz u vezi s tim pitanjem. U svakom slučaju, njegova radna knjižica potvrđuje da je 10. jula 1991. godine žalilac zasnovao radni odnos drugim DP („Kosing“), koje izgleda da nije ni u kakvoj vezi s DP „Put“. Tužena je tvrdila da žalilac nije bio registrovan u DP u vreme privatizacije, 11. aprila 2006. godine, pošto je dostigao starosno doba za odlazak u penziju pre tog datuma. Iz svih napred navedenih razloga, Posebna komora prihvata argument tužene prema kojem žalilac ne ispunjava uslove iz člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13. Shodno tome, žalba [REDACTED] odbija se kao neosnovana.

Žalilac br. 24 [REDACTED] predložio je overenu kopiju svoje radne knjižice, datum rođenja 6. februar 1963. godine, koja ukazuje da je bio u radnom odnosu s DP od 13. septembra 1983. godine do 31. maja 1985. godine, od 2. juna 1986. godine do 2. avgusta 1993. godine i od 1. avgusta 1995. godine do 25. marta 1999. godine. Tužena je tvrdila da u vreme privatizacije, 11. aprila 2006. godine, žalilac nije bio registrovan kao lice zaposleno u DP. On nije tvrdio da je njegov radni odnos s DP prestao 25. marta 1999. godine zbog diskriminacije. Posebna komora nalazi da žalilac nije dokazao da ispunjava uslove iz člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13. Shodno tome, žalba [REDACTED] odbija se kao neosnovana.

Žalilac br. 25 [REDACTED] nije podneo kopiju svoje radne knjižice, ali je predočio kopiju uverenja o radnom odnosu koje ukazuje da je bio zaposlen u DP od 4. maja 1973. godine do 25. marta 1999. godine. Tužena je tvrdila da je žalba podnesena nakon roka od 13. juna 2009. godine i da žalilac nije podneo dovoljan dokaz kako bi dokazao da se vratio na posao nakon 1999. godine. Posebna komora nalazi da je žalba podnesena blagovremeno (12. juna 2009. godine kako je naznačeno u pisarnici pod „datumom podnošenja“ na prvoj stranici spisa predmeta). Međutim, žalilac nije tvrdio da je bio otpušten s posla 25. marta 1999. godine zbog diskriminatornih razloga, već samo da za njega nije bilo posla u DP. Pored toga, žalba sadrži kontradiktorne izjave, gde žalilac tvrdi da je radio za DP „od 1966. godine do prodaje/privatizacije“, a zatim navodi da nakon 1999. godine nije mogao da radi zato što u DP nije bilo dovoljno posla. Prema tome, žalilac nije dokazao da ispunjava uslove iz člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13 i njegova žalba se odbija kao neosnovana.

Žalilac br. 26 [REDACTED] predočio je overenu kopiju svoje radne knjižice koja ukazuje da je bio radnik DP od 6. avgusta 1996. godine do 25. marta 1999. godine. Tužena je tvrdila da je žalba podnesena nakon proteka roka od 13. juna 2009. godine i da je radni odnos žalioaca prestao 25. marta 1999. godine, kao i da nije predočio dovoljno dokaza kako bi potkrepio svoje tvrdnje da se vratio na posao nakon 1999. godine. Posebna komora nalazi da je žalba podnesena na vreme (12. juna, kako je gore navedeno). Međutim, žalilac nije tvrdio da je otpušten s posla 1999. godine zbog diskriminatornih razloga, niti navodi u svojoj žalbi kad i zašto je njegov radni odnos prestao. Prema tome, žalilac nije dokazao da ispunjava uslove iz člana 10.4 Uredbe UNMIK-a 2003/13 i njegova žalba se odbija kao neosnovana.

Posebna komora prema tome odlučuje kao u izreci ovog rešenja.

Pravna pouka:

Shodno članu 9.5 Uredbe UNMIK-a 2008/4 žalba na ovo rešenje može da bude izjavljena u pisanoj formi žalbenom veću Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku povereničku agenciju u roku od 30 (trideset) dana od prijema ovog rešenja.

Piero Leanza, predsedavajući sudija,
EULEX

[potpisano]

Laura Plesa, sudija,
EULEX

[potpisano]

Ilmi Bajrami, sudija

[potpisano]

Tobias Lapke,
upisničar, EULEX

[potpisano]